

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Deo Amabilibus sacerdotibus & clericis tam sanctissimæ Dei magnæ ecclesiæ, quam omnium ecclesiarum Deo conseruatae regię ciuitatis, sancta Synodus apud Nicæam secundo collecta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Ceterum omnium nostrum Saluator qui vobis coimperat, qui que per vos ecclesiis pacem suam concedere voluit, per multos annos custodiat regnum vestrum cum senatu & principibus & fidelissimo exercitu vestro, atque vniuersa republica: donetque vobis victoriam. Ipse quippe ait: *Vino ego, dicit Dominus, quia glorificantes me glorificabo.* Ipse est qui præcinxit vos virtute, & tundet cunctos hostes, & donabit vobis omnes obediens. Gaude ergo ciuitas, lætare noua Sion, orbis terræ & speculatio. Nam & ibi Dauid regnauit, & hic Dauidice te ipsi custodiunt. Dominus in medio tui: & sit nomen eius benedictum in sæcula sæculorum. Amen.

1. Reg. 2.

* plangent hostes, & gaudebunt subditi. * Gr. & tu ciu.

* specula.

* pii imperatores re- rum po- tiuntur. Psalm. 45.

DEO AMABILIBVS sacerdotibus & clericis tam sanctissimæ Dei magnæ ecclesiæ, quam omnium ecclesiarum Deo conseruata regie ciuitatis, sancta Synodus apud Nicæam secundo collecta.

CHRISTVS Deus noster, qui vere est veritas, pater- numque lumen & splendor, qui de tenebris nos vocauit in admirabile suum lumen, & ab idolica vesania nos eruit; qui deleuit nomina idolorum a terra, & repromisit non eorum vltius esse memoriam; voluit annuere pios & per cuncta orthodoxos ac fideles imperatores nostros, ad congregandum nos in Nicæna clara metropoli, sicut nostis: vt distantium dissonantiam in consonantiam per-

ο δε παντων ημων σωτηρ και συμβεσι- λων υμων, ο της εκκλησιας δι υμων πω ειρωνω αυτς βραβεδοται βιδοκη- σας, εν πολλοις ετεσι φυλαητοι το βα- σιλειον υμων σω τη συγκλητη και αφ- ρισι ε τω πισοτατω υμων στρατω, και παντη τω πολιτευματι και δωροσηται υμων το νικαν. αυτος γδ ειπε. (ω εγω, λεγα κυριος, οπ εδω δδξαζοντας με δδξασω. αυτος εστιν ο θελων νυν υ- μας δωραμν και κοληται παν το π- λημον, * χαριεται δε το ισραηλον. * χαριεται δε αυτη πολις, βιφρανου η νεα Σιων, η της οικουμηνης θεωωπη. και κει γδ Δαβιδ ε βασιλευσε, ε ωδε δαδινικως ε βισεβεις βασιλεις ηρυ- παν βυσι κυριος εν μεσω σου. ε ειη το ονομα αυτς βυλορημυρον εις εδω αιω- νας τω αιωνων. αμην.

ANNO CHRISTI 787.

ΤΟΙΣ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΙΣ ιεροδοτε και κληρικοις της τε αγιω- τατης τω θεοδ μεγαλης εκκλησιας, και πεισων τω εκκλησιων της θεο- φυλακτου ε βασιλιδος πολιος, η αγια σωδοδος η εν Νικαια σινα- θροιδεσσα το δευτηρον.

ΧΡΙΣΤΟΣ ο θεος ημων η οπως αληθεια, το πατερικον φως και απωγασημα, ο εν σκοτοις ημας καλε- σας εις το δαυμασον αυτς φως, ε της ειδωλικης μαυιας ημας ρυσαμυρος, ο εξαλεβρας τα ονομαλια τ ειδωλων απο της γης, και επαβλαμυρος μη κηπ αυτων ειναι μνειαν, βιδοκησεν επιν εδοται εδω βισεβεις και κτ παντη ορθοδξοις πι- σοις βασιλεις ημων, σιναθροιδετω αι η- μας εν τη Νικαεων λαμπερα μηδρ- πολει, και δωξο γινωσκετε. ινα τω διεσω- των τ διαφωνιαν εις συμφωνιου μεια-

ANNO CHRISTI 787.

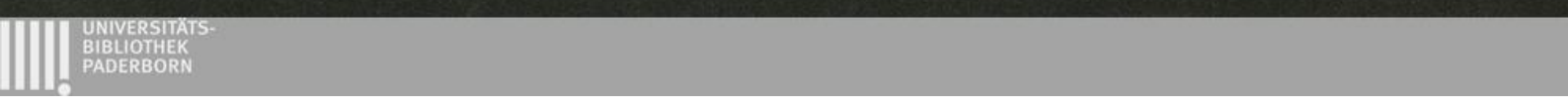
ῥαζωμῶν, καὶ τὸ μεσοτόχιον ῥαζῆ τῆς ἐχθρας, ἢ ἡ ῥαζῆθεν θεοδοσία τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τὸ κύριον ἀπολαύσαι. καὶ δὴ σωελόντων ἡμῶν ἵππὶ τὸ αὐτὸ τῆς ἀγίου πνεύματος ἰσπντοία καὶ ἐνεργεία, πάντες συμπεφωνήκαμεν ἢ ἀποτολή, ἀρκτος, δύσις καὶ μεσημβεία εἰς μίαν ἐνόστη σαυήλδομῶν καὶ ἐθεσβόθη τῆς ἀγίου ἐκκλησιῶν εἰρνωαία κατὰσας διὰ τῆς παρὸς ἀλλήλοισ ὁμοδοξίας καὶ πίσεως, ἢ κατεῦθνε πτω τέλον τῆς ποδῶν ἡμῶν καὶ τῆς βλασποσις ἐν τῆς ζιζανίων τῆς ῥαζακίου ἐχθροδ αἰρέσεως ἐξερρίζωθη τὸ τέλεος, καὶ ἰδοὺ διαγελιζόμεθα ὑμῖν ἐπ' ὄροις ὑψηλοδ ἐσῶτες χαρὰν τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρνώης μὲ πάνδημον ἑορπῶ. ἢ τῆς πούτου χαρεέσερον; τῆς παρρησιασοδ Ησαίου αἰῶθεν πορεπόντος ὡς ὠραῖοι ὀ πόδες τῆς διαγελιζομῶν εἰρνώλω, τῆς διαγελιζομῶν τὰ ἀγαθά, καὶ ἀξιον λῶ ἢ ἐπέρασον, ἢ τῆς ὑμεσῆρας ἱεροπρεποῖς θεοφιλίας ἐγκαλλώπισμά τε καὶ ἀγαλλίαμα, τῆς πᾶσαν πτω θεόλεκτον ὑμῶν ὁμήγυριν σαυδρετιῶαι, ἢ θεωροῖς ἡμέσται, ἢ τῆς κατὰ θεοδ χελεν πεπραγμένων ἢ τῆς λαουμῶν πτω δωάμιν ἀναθεωρεῖν, ἢ τῆς τῆς κατὰ δώσῃ τῆς ἐνθέσιμων παρὰδοσιων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ καταλύσῃ καὶ κατασροφῆ τῆς φρυαζαμῶν καὶ τῆς ἀληθείας, καὶ τὰς ἀποστολικὰς ἢ πατρικὰς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας παρὰδοσις ἀλλοιωσαίντων, καὶ τὸ γε κατὰ τὸ δοκουῖ αὐτοῖς εἰς ἀφανισμόν ποιησαίντων. ἀλλ' ἐπειδὴ ὑγρὰ κέλευθός ὄσῃ διὰ μέσου, πάλιν δὲ καὶ χερσαία πείβῃ, δύο χρεῖα παραγμάτων λῶ, rena via, duabus rebus opus erat, nauibus scilicet ad nauigandum,

duceremus, & medius paries tolleretur inimicitia, & antiqua legis positio catholicae ecclesiae firmitatem resumeret. Igitur nobis in idipsum sancti Spiritus inspiratione & cooperatione conuenientibus, omnes confonimus; & oriens, arcus, occidens & mesembria in vnam vnitionem concurrimus: & * triumphauit sanctarum ecclesiarum pacifica ordinatio per alternae opinionis vnitatem & fidem, quae direxit semitam pedum nostrorum: atque per hoc stirps haereseos quae ex antiqui hostis zizaniis germinauit, eradica est. Et ecce euangelizamus vobis super montem excelsum stantes ecclesiasticae pacis gaudium & publicam festiuitatem. Quid enim hoc gratius? Isaia fiducialiter agente, *Isa. 52.* & * caelitus praedicente: *Quam speciosi pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bona.* Et dignum erat & valde placitum, atque vestrae decentis factaque Deo amabilitatis specimen & exultatio, vt omnis Deo electa concio vestra simul inueniretur, & contemplaretur virtutem eorum quae per Dei gratiam dicta & gesta sunt, tam scilicet super legitimarum * *comprobatione* rectione traditionum ecclesiae catholicae, quam in destructionem & subuersionem eorum qui fremuerunt aduersus veritatem, nec non apostolicas & paternas ecclesiae catholicae commutauerunt traditiones, vel etiam iuxta quod sibi visum est, in exterminium redegerunt. Sed quoniam humidum iter in medio est, rursusque terrena via, duabus rebus opus erat, nauibus scilicet ad nauigandum,

* constituta est

* antiqui- tus Rom. 10.

* comprobatione

ANNO
CHRISTI
787.

& iumentis congruis ad vehendum. vtrisque carens sacratissima vestra caterua, mutua nostra conuentione priuata est. Verum spiritualiter & intelligibiliter praesto * estis nobiscum, id sentientes quod & catholicae ecclesiae plenitudo : & quia inuicem sumus membra * Christi Dei capitis nostri, eorum quae apud nos Deo donata acta sunt, necessarium ducimus vobis breuiter narrationem mittendam. loquuntur enim etiam per literas linguae causas, & repraesentant quasi videndas. Cum enim conuenissemus ex paternarum magisterio normarum, in vnum * confirmauimus quod & scripsimus; cantici quod Moyses docuit, non oblitus, quod dicit: *Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi; seniores tuos, & dicent tibi.* Sic traditionem catholicae ecclesiae sectati sumus, & neque minus, neque plus quippiam fecimus; sed ab Apostolo edocti, tenemus traditiones quas accepimus, omnia recipientes & amplectentes, quaecumque sancta catholica ecclesia antiquitus scripta & non scripta recepit: ex quibus sunt etiamfigurationes picturarum imaginum. & econtra quaecumque abiecerunt patres nostri egregii, nos quoque proiicimus, & ecclesiae arbitramur aduersa. Cum quibus connumeratur * nupera * intenta vocum nouitas Christianos accusantium, veluti cancer pasqua in ecclesiis nostris accipiens. sed non desperxit Dominus Deus in finem. Nam veritate reuelata, ortho-

* eratis

* Christo
Deo capite
nostro,

* confirma-
ti sumus,
vnum sen-
sumus.

Deut. 32.

* nupera

πλοίων τε πρὸς τὸ διαπλεῖσθαι, & κτη-
νῶν ὀφειλόντων ὑμᾶς μετακομίσαι.
ἀμφοτέρων οὐκ ἔστιν ὁδοὸς ἢ ἱερατικῆ
ἡμῶν ὁμήγυρις, τῆς μὲν ἡμῶν σωελεύ-
σεως ἐστέρηται. πνευματικῶς δὲ ἐνοε-
ροῦς συμπαρήτη ἡμῖν, τὸ αὐτὸ φρονουῦ-
τες, ὅπως τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τὸ
πλήρωμα. καὶ ἐπειδὴ δὴ τῶν μέλη
ἐσμὲν, Χερσὸς τῆς θεοῦ κεφαλῆς ἡμῶν
ὄντος, ἡμῶν θάωδῶς πεπερασμένων
παρὶ ἡμῖν τῶν διήγησιν ἀναγκαῖον ἡ-
γοούμεθα διὰ βραχέων ὑμῖν ἐπισεί-
λαι. λαλοῦσι γὰρ ἐν διαγραμματικῶν αἰ-
γλώσσῃ τὰ πρᾶγματα, καὶ παρε-
στῶσιν ὡς βλεπέμεθα. ἦδη γὰρ σωλη-
λυθόντων ἡμῶν ἐν ταῦτα ἐκ τῆς διδα-
σκαλίας τῶν πατερικῶν ἀμφοτερόμο-
των, εἰς ἐν ἐστέρηθημεν, τὸ ἐν πεφρο-
νήκαμεν, ὡς δὲ, ἡμῶν Μωσῆς ἐδίδαξε,
μὴ ἐπιλαθόμενοι, τὴν λέγουσαν ἐπε-
ροῦσιν τῷ πατέρα σου, & ἀναγγεῖ-
σαι τῶν πρεσβυτέρους σου, & ἐροῦσιν σοι.
οὕτως τῆς παρὰ θεοῦ τῆς καθολικῆς ἐκ-
κλησίας ὁμοθυμαδὸν ἐστέρηθημεν, ὅτε
ἐπεπλεονασμὸν ἐποιήσαμεθα: ἀλλ'
δοξολογικῶς διδαχθέντες, κραποδίμω-
ταις παρὰ θεοῦ ἀσὶς παρὰ θεοῦ, παύ-
ταις ἀποδεχόμενοι & ἀσπαζόμενοι, ὅσα
ἢ ἡ ἀγία καθολικὴ ἐκκλησία ἀρξά-
θεν τῶν χροῶν ἀρεῶν καὶ ἐγρεῶν
παρὰ θεοῦ. ὅτε ὡν εἰσι καὶ αἱ ὑπονοη-
σῶν τῶν εἰκονικῶν ἀναζωγραφεῶν. &
ὅσα τὸ ἐμπελιν ἀπέβαντο ὁ θεὸς
σοὶ πατέρες ἡμῶν, καὶ οὗτοι ἡμεῖς ἀπο-
βαλλόμεθα, & τὴν ἐκκλησίας ἡγοούμεθα
πολέμια. μὴ ὡν σωμαθμεῖται & ἡ
προσεχῆς καινοφανία τῶν χειριστικῶν
τηγρόων, ὡς γὰρ ἡμεῖς νομίζω λαβῆσαι
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἡμῶν. ἀλλ' ἐχὺν ὑπερ-
δεδείκνυται ὁ θεὸς εἰς τέλος. τῆς γὰρ ἀληθείας ἀνακαλυφθείσης, πάντων ἢ ὀρθοδο-

ANNO CHRISTI 787.

Ξία ἔξελαμψε, τὸ ψεδδος μὲν ἔσυμ-
φουοῖς αὐτῶν σκοτοῖς ὑποδέδωκεν. εἰ γὰρ,
ὡς αὐτοὶ πεφληωφῆκασιν, εἰδῶλοῖς
παρέοικεν ἢ τῶν εἰκονῶν σηλογραφία,
τῆς ἡμετέρας ἀπολυτρώσεως τὸ μυστή-
ριον ματαγοδοται, ὅπῃ ὁ τῆς θεοῦ υἱὸς τῆ
αὐτῶν παροῖσία, ἡ δὲ ἡμαῖς σαρκὶ ἐ-
πολιτεύσατο χωρὶς ἀμάρτιας, ἐπε-
ματεύσατο. Ἐσῆχονται αἱ ἐπαγγελίαι
αἱ περὶ φηκτικαί, ἢ μὲν λέγουσα· λα-
τρεῖσθαι αὐτῷ ἐν ὁσίοπῃ καὶ δικαιοσυλῇ
πάσας τὰς τῆς ζωῆς ἡμεῶν ἡμέρας. ἢ δὲ
ἔξηγήρη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος, ὡς διω-
τὸς κεκραυπαληκῶς ἔξ οἴνου. Ἐπέτα-
ξε ἐς τὸν ἔχθροῖς αὐτῶν εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνει-
δος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. εἰ ὄναδος αἰ-
ώνιον ἔδωκεν τοῖς ἔχθροῖς ἡμῶν, ἡ γου τῆς
πνηραῖς διωάμεσι, διὰ τῆς αὐτῶν ἀνα-
στάσεως, πῶς πάλιν οἱ Χριστιανοὶ εἰδῶ-
λοῖς ἐλάτρωσαν; Φεδὲ τῆς ἀμαρτίας
καὶ τῆς ἀσελείας αὐτῶν. εἶδε ἔκ ἐνενόησαν,
ὅπῃ τὸ σκανδαλισμὸν ἕνα τῶν μικρῶν τῶν
πσευσάντων εἰς Χριστὸν, ἀφ' ὀρητον ἔχθ-
τὴν ἀγανάκτησιν· πόσω γε μάλλον τὸ
οἰκουμένην ἀνασταπῶσαι; ἀλλ' ἔξεδέ-
νωσαν τὸ ρῆμα κυρίου, ἀδετήσαντες τὰς
ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις. διὰ ποδο
ἔξουδένωσαν αὐτοῖς κύριος, ἔ μὲν A-
ρείου, Εὐνομίου, Μακεδονίου, Απολλι-
ναρίου, Νεσελείς, Εὐτυχεῖς καὶ Διοσκο-
ρου, Σεργίου ἔ Ονωελου, καὶ πάσης αὐ-
τῶν τῆς κακοδοξίας συνελθῆμισε πὴν
τῆς συμμοείας αὐτῶν ὀχλαρωγίδου·
πὴν γὰρ μωείαν πύτων δότομαξάμε-
νοι, μωρεῖα λεγαλήκασιν, ἔ τῆ σφενδὸν
τῆς ἀληθοῦς ὀμολογίας σὺν αὐτοῖς λε-
λιθοβόλωται, καὶ διαλέλυται ἢ πα-
ρετάξις αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ ἀφῆκε κύ-
ριος εἰς τὸν αἰῶνα πὴν ῥαβδον τῶν ἀ-
ακίς ἰψορομ. Neque enim reliquit Dominus in perpetuum virgam

xia cunctis illuxit, & menda-
cium cum secum nascentibus
tenebris abolitum est. Si enim,
vt ipsi vane garruerunt, idolis
comparatur imaginum titula-
tio, nostræ redemptionis my-
sterium euanescit, quod Dei Fi-
lius operatus est præsentia sua,
quæ pro nobis carne conuerfa-
tus est absque peccato. & * sub-
sequuntur etiam repromissiones
propheticae, dicentes: *Seruiamus illi in sanctitate & iustitia omnibus diebus vite nostra.* Et
Excitatus est tamquam dormiens Dominus, tamquam potens crapulatus a vino. Et percussit inimicos suos in posteriora, opprobrium sempiternum dedit illis. Si opprobrium sempiternum datum est inimicis nostris, malis videlicet virtutibus, per resurrectionem eius, quomodo iterum Christiani idolis seruierunt? O & infanciam & impietatem ipsorum! Vtinam intellexissent, quod scandalizare vnum ex mi-
nimis qui crediderunt in Christum, importabilem habeat indignationem: quanto magis orbem sollicitum reddere simultatibus? Sed ad nihilum verbum Domini redegerunt, reprobantes ecclesiasticas traditiones: propterea ad nihilum redegit eos Dominus; & cum Ario, Eunomio, Macedonio, Apollinario, Nestorio, Eutychete ac Dioscoro, Sergio, Honorio, atque cum omni eorum pessima secta connumeravit turbulentum factionis eorum concilium. stultitiam namque horum * imitantes stulta locuti sunt, & funda veræ confessionis cum ipsis lapidati sunt, atque soluta est

* vane sunt

Luc. 1.

Psal. 77.

Math. 18.

* exprimen-
tes

peccatorum super sortem ecclesiarum: quoniam Iudaice meditati sunt inania, & secunda illius Concilii hereditauerunt. Hoc nempe Concilium, Caiphaicum conciliabulum factum est. Illud aduersus Dominum inania meditatatum est: hoc aduersus ipsius imaginem fremuit. Hoc enim Concilium redemptionem nostram quae per Christum effecta est, sibi & aliis ascripsit. Hoc Concilium profundum consilium consiliatum est, & non per Dominum: & foedera fecit, & non per spiritum eius: quoniam ornatum venerabilium templorum demolitum est. In hoc Concilio nullus hominum inuenitur ad imaginem Dei factus, quia imaginem Domini ac sanctorum eius dehonestantes & confringentes, igni tradiderunt. Hoc Concilium furia & vecordia plenam fatanicarum vocum sententiam fecit. Hoc Concilium solam nuncupationem habet sacerdotalem, scientiam autem prauam atque profanam. Hoc Concilium cotumax habet os, & spiritum mendacio delibutum. nam veritatem quidem finxit, * in fallacia praesumpfit. Hoc Concilium sancta nostra Synodus, vtpote zizania dominicae areae, id est catholicae ecclesiae, ventilauit, & ventilabro diuini iudicii proiecit. Ablata ergo sunt a catholica ecclesia & redarguta figmenta eius. Verum enim & rectissimum ecclesiae iudicium nec nouum fieri, nec adimi in ea quidquam indulget. Nos igitur paternas leges sequentes, ab vno spiritu accepta gratia, * immutata & indiminate omnia quae ecclesia

μὲν τῶν ἐπι κληρον τῆς ἐκκλησίας ὅτι Ἰουδαϊκῶς ἐμελέτησαν κενὰ, & τὰ δευτέρεια τῆς συνεδρίου ἐκείνου ἐκλεψάντο. ποδο τὸ συνεδριον Καϊαφαϊκὸν βουλοθηλον γέρονεν. ἐκείνο κτ' τῆς κρείου κενὰ ἐμελέτησε, ποδο δὲ κτ' τῆς εἰκόνος αὐτῆς ἐφρυλάξατο. τὸ ποδο τὸ συνεδριον πλὴν διὰ χειρὸς ἀγορεύων ἡμῖν ἀπολύτρωσιν ἑαυτοῖς & ἄλλοις ἐπεγράψατο. τὸ ποδο τὸ συνεδριον βασιλεὺς βουλιῶν ἐβουλόθησεν, & οὐ διὰ κυρίου & σωτήρα πεποιήκα, κτ' οὐ διὰ ἑσπέρματος αὐτῆς ὅτι πλὴν δικαιοσύνην ἔσπέρων ναῶν ἔζηφάνισεν. ἐν τούτῳ τῷ συνεδρίῳ οὐδεὶς ἔκατ' εἰκόνα θεοῦ ἀειθεροῦ δῆρται, ὅτι ἔεικόνα τῆς κρείου & τῆς ἀγίων αὐτῆς ἀπημάσαντες & σωτηρέσαντες, τῷ πνεύματι παραδιδώκασι. ποδο τὸ συνεδριον μαρία καὶ ἀπονοία * κτ' σατανικῶν φωνῶν πλὴν ἀποφασιν ἐποίησαν. ποδο τὸ συνεδριον πλὴν προσηγορίῳ μόνῳ ἐχί ἱερατικῶν, Φαύλω δὲ & ἀνέρον πλὴν γνώσιν. ποδο τὸ συνεδριον ἀκόλαστον ἐχί τὸ σῆμα, τὸ δὲ πνεῦμα αὐτῆς ψευδοχρῆστον ὅτι πλὴν μὲν ἀλήθειαν ἠσκηρίθη, τῷ ᾧ ψεύδι ἐσφύρησάσθη. ποδο τὸ συνεδριον * ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, ἀπὸ ζιζανία τῆς θεοπικῆς ἀλωνος, λέγρομῶν δὴ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐξελίκησεν, καὶ τῷ πνεύματι τῆς θείας κρίσεως ἀπεβάλετο. ἀφῆρη οὖν ἐκ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, & διηλέγθη αὐτῆς τὰ πλασουργήματα. ἡ γὰρ ἀληθινή τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀδυστάτη κρίσις καινοουργεῖσθαι ἐν αὐτῇ συγχωρεῖ οὐδὲν, οὔτε ἀφαιρέσιν ποιεῖσθαι. ἡμεῖς ποιηροῦ πατρῶος νόμοις ἐπιμέτροι, παρὰ τῆς ἐνὸς πνεύματος λαβόντες χάριν, ἀκαινοτομητως & ἀμειώτως πάντα τὰ τῆς ἐκκλη-

* falsitatem vero libere docuit.

* sine vlla inuouatione

* L. 1. 1. 1.

* L. 1. 1. 1.

ANNO CHRISTI 787.

σίας ἐφυλάξαμεν, καὶ ὡς αἱ ἀγάμαι ἐξ
οἰκουμηνικῶν συνόδων παραδεδωκασί.
Ἐ ὅσα εἶασεν πρᾶξαι ἐν τῇ καθολικῇ
ἐκκλησίᾳ, ἃ ποδοχόμεθα διὰ πάσης
ἀμφιβολίας. Ἐ ὧν ὅστιν, ὡς εἴρηται,
Ἐ ἢ τῶν εἰκόνων ποίησις. Ἐ ταύτας πη-
πκῶς προσκυνοῦμεν Ἐ ἀσπαζόμεθα.
ταυτῶν γὰρ ἀμφοτέρω, καὶ ὅσις ταύτης
τῆς ὁμολογήσεως ἔχεται, Ἐ καθολικῆς
ἐκκλησίας ὅτι γνήσιος υἱός τε Ἐ μέτοχος.
ἐκκοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα οἴχεται,
πάντα ἠφανίσαι. ἢ ἀλήθεια πολιτεύ-
ται, Ἐ ψεῦδος ἔξωλείπει. ὁ ἀσπρεὺς τῶν
ἱεραίων τελείως ἔξέλιπεν, ὁ δὲ σίτος, ὁ
λαὸς ὁ * Φιλόχριστος εἰς μῖνον ἰσοπύ-
κων τῆς ἐκκλησίας Χειροδ συγκεκόμε-
σαι. τὸ τῆς ὀρθοδοξίας φῶς διὰ τῆς τα-
κε, τὸ τῆς πλάνης σκοτός καὶ τυποδέν-
κεν. ἢ κατὰ φῶς εἰς χαρὰν μεταμφία-
σαι, τὸ πένθος εἰς βίφροσύνῃ μετα-
βέβηται. ἐσφάθη ὁ κοπεπὸς εἰς χαρὰν
ἡμῖν. πάντα πρὸς τὸ κρείττον μεταπε-
φοίτηκε. διὸ Ἐ ἡμεῖς ἀποστολικῶς ὑμῖν
προσφθεγόμεθα. χαίρετε ἐν κυρίῳ,
χαίρετε, Ἐ πάλιν χαίρετε. τριαδικῶν
γὰρ χαρὰν ἢ τελας ἡμῖν ἐχάρισται. ἢ
πρέπει δοῦναι πάντα, πημὴ καὶ κράτος εἰς
ἐπὶ αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμην.

funt custodiimus, quemadmo-
dum sex sanctæ vniuersales Sy-
nodi tradiderunt: & quæcumq;
dimiserunt honoranda in catho-
lica ecclesia, absq; omni cuncta-
tione recipimus. Ex quibus, vt
dictum est, etiam imaginum fa-
ctio est: quas honoranter * hono-
ramus & salutamus. Idipsum et-
ehim vtrūque. & quisquis huic
professioni hæserit, catholicæ
est ecclesiæ germanus & parti-
ceps filius. Ergo omnia scandala
recesserunt, omnia exterminata
sunt. Veritas viget, mendacium
foras emissum est: fator zizanio-
rum prorsus defecit; frumen-
tum autem, populus videlicet
Christi amicus, in vnū horreum
ecclesiæ Christi allatum est. Or-
thodoxiæ lux orta est, erroris te-
nebræ sublatae sunt. Mœstitia in
gaudium commutata est, luctus
in latitiam traductus est: con-
uersus est planctus in gaudium
nobis. Omnia in melius transe-
cta sunt. propter quod & nos a-
postolice vobis pronuntiamus:
Gaudete in Domino, gaudete, & Philipp. 3.
iterū gaudete. trinum enim gau-
dium Trinitas nobis donauit:
quam decet honor & imperium
in sæcula sæculorum. Amen.

* Gr. ado-
ramus

* Χειρῖνον
μος

ΠΡΑΞΙΣ ΟΓΔΩΗ.

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ πα-
τρὸς ἱεροῦ Χειροδ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ καὶ
μῆτρος βασιλείας τῆς ἁγιωσύνης καὶ Φι-
λοχρίτων ἡμῶν θεοπατρῶν Κωνσταντίνου Ἐ
Εἰρήνης τῆς θεοσεβῆς ἀντιμαχίας, ἔτος
ὁδοῦ τῆς ἀπᾶν ὑπατίας, πρὸς δέκα κα-
λαυδῶν Νοεμβρίου, ἰνδικτιῶνος ια.
Ὡς διαπρῦτοι κηρύκεις τε καὶ φύ-
λακες τῆς ἀληθείας γεγονότες Ἐ τῆς

ACTIO OCTAVA.

IN nomine Domini & do-
minatoris Iesu Christi veri
Dei nostri. Imperio piissimorum
Christique amantium domino-
rum nostrorum Constantini &
Irenes eius matris, anno consu-
latus ipsorum octauo, X. Calen-
das Nouembris, indictione vn-
decima.
Tamquam illustres veritatis
præcones, atque custodes im-

Ex noua
vertione.

Quæ se-
quuntur a-
ctionis octa-
uæ titulo præ-
notata, hoc
loco in Gra-
ecis tantum
leguntur co-
dicibus, sed
apud Ana-
stasium &
vulgatam e-
ditionem non
habentur.
Vizum ta-
men est eam
ferri, quod illa